

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 3

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, JANUARY 5, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Ali katerega poznate? — To so naši ameriški fantje, ki so nedavno dospeli v Severno Afriko in marširajo skozi alžirsko mesto Mers-el-Kebir. Vsak ima na svoji čeladi pripeto malo ameriško zastavico, da Afričani vedo, kateri so Amerikanci.

NOVI GROBOVI

John Fortuna
Nagroma je umrl včeraj popoldne ob 5:30 dobro poznani vojak John Fortuna, po domače Popotnik, star 68 let, doma iz St. Vida pri Zatični. V Ameriki je bival 43 let. Družina Fortuna je bila prva slovenska družina, ki se je naselila v Maale Heights, O. Delal je pri American Steel & Wire Co., dober ni šel v pokoj.
Bil je član društva Dom, št. 460 SDZ in društva Čas, št. 460 NPJ. Tukaj zapuščala hčere Mary, poročena Filip; Ana, poročena Buh, in Dorothy, poročena Ponikvar ter sinove: Louis, Corporal Joseph in Pvt. Benjamin, vnuke in več bližnjih sorodnikov. Pogreb bo v petek jutraj ob 8:15 iz hiše žalosti, 144 Miller Ave., Maple Heights, O., v cerkev sv. Lovrenca ob desetih in na Kalvarijo. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, preostalim naše sožalje.

Mary Ann Lazar
Po dvomesečni bolezni je sinoči ob sedmih umrla v Mestni bolnišnici staršev Pvt. Franka Mary Lazar pet mesecev stara hčerka Mary Ann. Oče Frank se nahaja pri vojakih v Fort Wayne, Ind. Pogreb bo v petek popoldne ob eni iz Feroliatovega pogrebnege zavoda. Naše sožalje pripadeti družini.

Novi uradniki
Društvo Presv. Srca Jezusa, samostojno, ima za leto 1943 sledeč odbor: Predsednik John Flabše, podpredsednik Anton Flabše, tajnik Frank A. Turek, 85 Addison Rd., blaginjak Andrew Tekauc, zapisnikar Matija Oblak; nadzorni odbor: John Princ, Matija Oblak, Anton Pelnik. Društvo zboruje vsako nedeljo v mesecu ob eni popoldne v SND na St. Clair Ave., staro poslopje, soba št. 3.

Na bolniški postelji
Mr. in Mrs. Joe Sercl je za miklavža obiskala bolezen, ki jo je priklenila na bolniško posteljo. Njiju dom je na 10001 1 y m o u t h Ave., Garfield Heights, O. Obema želimo skrbno okrevanje.

Mraz ne bo odnehal
Mraz, ki je zadnje dni prijel Cleveland, ne bo še odnehal, trdi vremenski urad. Nocoj je zopet padlo mnogo snega po Clevelandu in okolici.

Na operacijo
Mrs. Mary Novak iz 14916 Hale Ave. se je podala v Mt. Sinai bolnišnico v svrhu operacije.

Nova jugoslovanska vlada sestavljena

London. — Ministrski predsednik Jovanović je sestavil novo jugoslovansko vlado in sicer je Jovanović ministrski predsednik ter notranji in zunanji minister obenem. Podpredsednik vlade je dr. Miha Krek in vojni minister je zopet general Draža Mihajlović.
V novi vladi je menda pet Srbov, štirje Hrvatje in en Slovenec. Nova jugoslovanska vlada je skrbna za kakih osem ministrov. Minister Franc Snajnik je v vladi.

Severni jelen vozi potrebnine Rusom

Severni jelen igra zelo važno vlogo na ruski fronti na skrajnem severu. Vse potrebnine, tako žive kot municije in bombe, pripeljejo na saneh, v katere so vpreženi močni severni jeleni.

Letna seja pomož. akcije

V četrtek 7. januarja ob 7:30 zvečer bo seja slovenske sekcije št. 2 JPOSS v spodnji dvorani SND na St. Clair Ave. Odbor in društveni zastopniki naj se te važne seje gotovo udeležijo. Na dnevnem redu bo poročilo odbora za preteklo leto, napravil se bo načrt in izvolil odbor za tekoče leto. Udeležijo naj se te važne seje vsi odborniki, odbornice, društveni zastopniki in zastopnice ter vsi oni, katerim je pri srcu naš trpeči narod v stari domovini.

Prireditve za vojake

Mladinska društva fare sv. Vida bodo priredila prihodnjo nedeljo Card Party zvečer ob osmih v cerkveni dvorani. Ves prestanek se bo porabil za darila našim fantom-vojakom. Zato šo posebno vabljeni k prireditvi sorodniki in prijatelji vojakov. Vstopnina bo 50 centov. Vstopnice se lahko kupijo v Novakovi trgovini ali pri Mrs. Makovec v SND.

Zaroka

Ob božičnih praznikih sta se zaročila Miss Ronnie Lužar, hčerka Mr. in Mrs. Anton Lužar, 1035 E. 69. St. in Pfc. Frank Gerjevič iz 20563 Tracy Ave., sinom Mr. in Mrs. Frank Gerjevič.

Nov tajnik

Frank Mačero iz 1172 Norwood Rd. sporoča, da je bil izvoljen za tajnika pri podružnici št. 6 SMZ in prosi, da poravnava članstvo pri njem zaostali asessment.

Z BOJNE FRONTE:

RUSIJA. — Ruske čete so okupirale veliko nemško letalsko bazo pri Černiškovskaji. Tam so Rusi dobili 17 nemških letal, pol milijona bomb ter ogromno zalogo drugega materiala. S tem so Rusi še bolj zožili kolobar okrog 22 nemških divizij pred Stalingradom.

PACIFIC. — Zavezniška letala so na tem, da počistijo zadnje ostanke Japoncev na Novi Gvineji. Japonci so poslali osem rušilcev, da pomagajo četam na Guadalcanalu.

AFRIKA. — Francoske čete, katerim so pomagali Amerikanci s svojimi topovi proti tankom, so razbili neko nemško kolono tankov v Tuniziji. Peščeni viharji v Libiji so ustavili skoro vsako bojevanje.

MORNAR JE DAL MEDALJO DEKLETU BREZ NOG

Orange, N. J. — Mary Drury, stara 9 let, je na svoj rojstni dan 18. decembra izgubila v železniški nesreči obe nogi. Iz Bostona ji je poslal nek mornar svojo medaljo za hrabrost z besedami: "To medaljo ti bolj zaslužiš kot jaz."

35 let pogrebniške postrežbe že daje železov zavod

Pogrebniški zavod Jos. Zele in sinovi obhaja letos 35 letnico obstoja. Dva najbolj modernore urejena pogrebniška zavoda lastuje zdaj firma in sicer na 6502 St. Clair Ave. in 458 E. 152. St. Stirijske licenzirani embalmerski so pri podjetju, Josep Zele, Louis Zele, Joseph Zele Jr. in Sutton C. Girod. Firma ima tudi pritočen invalidni voz, ki je vsikdar na razpolago.

Zaroka

Mr. in Mrs. John Zajc, 887 E. 209. St. naznanjata, da se je na božični večer zaročila njiju hčerka Agatha z Mr. Joseph J. Smerketom, sinom Mr. in Mrs. Martin Smerke, 580 E. 152. St. Zaroka je graduantinja Euclid Central višje šole, zarocenec pa Cathedral Latin šole.

Vesela vest

Družino Mr. in Mrs. Joseph R. Andolsek, 4270 W. 42. St. so obdarovale v nedeljo vile rojenice s krepkim sinčkom. Mati in deček se dobro počutita v Fairview bolnišnici. Naša uradnica Micka je tako postala zopet tetica. Čestitamo!

Japonci so hoteli ugrabiti predsednika Roosevelta

Vojni Dept. je kupil zopet šest hotelov

Washington. — Vojni oddelek je kupil šest hotelov, eno šolo in zasebno bolnišnico, kar bo uporabil za vojaške bolnišnice. Dalje je vzel v najem šest drugih hotelov, dve šoli in tri zasebne bolnišnice, kar bo tudi uporabil za vojaške bolnišnice. Nadalje je vzel v najem 475 drugih hotelov za razne uporabe.

Vojni oddelek pravi, da je ceneje kupiti hotele, kjer je to mogoče, šole in druge take naprave, kot pa jih vzeti v najem ter plačevati zanje visoko najemnino.

Potres v Dalmaciji

New York. (NYT) — Pred par dnevi je javil berlinski radio, da je opazovalnica v Jeni zabeležila zelo močan potres, katerega središče je najbrže na obali Dalmacije. Seizmološki aparati so začrtali potres približno 600 milj jugovzhodno od Jene.

(Dalmacija je že enkrat doživela strahovit potres in sicer leta 1667, ko je bilo mesto Dubrovnik popolnoma porušeno. Cvetoč in napredno republiko je ta udarec tako tržno zadel, da si ni nikdar več opomogla).

Za nakup kompanijske elektrarne se priporoča

Stirijske mestni odborniki, Pucel, Kovačič, Weinberg in Speath, so apelirali na utilitnega direktorja Emil Crowna, naj pronajde, če bi bilo pametno, da bi mesto Cleveland kupilo lastno Cleveland Electric Illuminating Co. Direktor naj vso zadevo prouči in potem poroča zbornici.

V bolnišnici

Matthew Leskovec iz 1449 E. 172. St. se nahaja v St. Vincent bolnišnici. Obiski so dovoljeni.

Prometne težkoče v Jugoslaviji

London. (ONA) — Sabotaža na jugoslovanskih železnicahtako močno ovira promet, da so Nemci sklenili prevzeti nadzorstvo nad vsemi železnicami na Balkanu, vključno onih na ozemlju neodvisne hrvaške države.

Jugoslovanski krogi trde, da so Nemci, boječ se invazije Zedinjenih narodov, napotili tri nove divizije na Hrvaško, z namenom, da popolnoma zastražijo železniško progo Zagreb-Beograd in od tam na jug v Solun in Grčijo.

Nemški poslanik v Zagrebu Kasche, je javno dejal, da bodo Nemci prevzeli hrvaške železnice.

Hitler utrjuje francosko obal ob Sredozemlju

London. — Iz Francije se poroča, da je Hitler proglasil kot vojaško zono vse obrežje od Italije do Pirenejev v Spaniji. Ta trak zemlje je od tri do pet milj širok ob morju. Prebivalstvo se bo moralo izseliti in nemško vojaštvo bo začelo graditi utrdbe na teh krajih.

Poslanik Dr. Cankar nazaj iz Londona

New York. (JIC) — Poslanik kraljevine Jugoslavije v Ottawi, Kanada, g. Izidor Cankar, se je povrnil pred par dnevi iz Londona, kjer se je mudil nekaj dni.

Selitev družine

Mr. in Mrs. John Požar, ki sta živela na 7811 Rosewood Ave., mnogo let, sta se preselila k svojemu sinu Viktorju v Mentor, O. Oba sta bolj rahlega zdravlja in sprememba zraka jima bo morda dobro dela.

Zadušnica

V nedeljo ob devetih bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojno Frances Zurga.

Državni tajnik Hull poroča, kako so hoteli Japonci izvabiti predsednika Roosevelta na svojo ladjo v času, ko so nameravali napasti Pearl Harbor.

TAJNIK HULL NI NASEDEL LEPIM VABILOM JAPONCEV

Washington, 4. jan. — Kako blizu smo bili na tem, da bi ne bili samo doživeli udarec na Pearl Harbor, ampak da bi se bili ob istem času Japonci polastili tudi osebe predsednika Roosevelta, odkriva v obširnem poročilu državni tajnik Cordell Hull.

Hull zatrjuje, da niso Japonci samo več mesecev pripravljali napad na Pearl Harbor, ampak so poskušali tudi vse diplomatske zvijače, da bi manevrirali ameriško-japonska mirovna pogajanja na tak način, da bi bil predsednik Roosevelt na japonski bojni ladji v času, ko bi japonska vojna sila udarila na Pearl Harbor.

Japonci so se na vse načine trudili zatrjevati, da je potrebno, da se setaneta predsednik Roosevelt in princ Konoye, ki je bil takrat japonski ministrski predsednik, na japonski bojni ladji, kjer naj bi se vršili dogovori za boljši sporazum med Zed. državami in Japonsko. Zdar je znano, da so bili vsi japonski mirovni dogovori samo krinka, da se zakrije priprave za napad na Pearl Harbor.

Ko je državni tajnik Hull odklonil to japonsko zahtevo, je Japonska poslala v Washington posebnega odposlanca, Saburo Kurusu, ki se je z našimi državni razgovarjal o boljših odnosih med obema državama, dočim so japonska letala bombardirala Pearl Harbor.

Japonski poslanik Nomura je na 28. avgusta poročal državnemu tajniku Hullu, da je princ Konoye pripravljen sestati se s predsednikom Rooseveltom na neki japonski bojni ladji in to v najkrajšem času, ker drugače ne kaže, da bo prišlo do kakega sporazuma. Hull je ostal hladen napram temu vabilu.

Nato je japonski poslanik na 29. septembra zopet nadlegoval Mr. Hullu, da je na vsak način potrebno, da se sestane Mr. Roosevelt in princ Konoye ter da je japonska ladja že pripravljena, da odrine na Pacifik, kjer bi se vršil sestanek. Toda Mr. Hull je ostal neizprosno. Šele potem so Japonci odnehal in poslali posebnega emisarja Kurusu, ki je došel z letalom v Washington, kjer je vihtel oljkovo vejico, dočim so se japonska letala že bližala Pearl Harborju.

Previdnost državnega tajnika Hullu ima zaslugo, da ob času, ko so Japonci bombardirali Pearl Harbor, predsednik Roosevelt ni bil na japonski bojni ladji.

LOKOMOTIVA GREJE TOVARNO

Kalamazoo, Mich. — Tukajšna tovarna za peči je bila brez gorkote, ko je počil parni kotel. Izposodili so si lokomotivo od Michigan Central železnice, ki je pošiljala paro v grelno napravo tovarne toliko časa, da so kotel popravili.

Zahvala za darilo

John Mencin želi vsem svojim prijateljem, zlasti pa članom društva Kristusa Kralja, št. 226 KSKJ, srečno novo leto ter se jim zahvaljuje za lepo božično darilo.

Borbe v Jugoslaviji

London. (UP) — Londonski krogi zatrjujejo, da so Nemci poslali v Jugoslavijo 45.000 vojakov, a moskovski radio poroča, da so jugoslovanski gerilski oddelki vzhodno od Livna zasedli dvojico vasi, v katerih so popolnoma potolkli posadko osišča od 3.000 mož.

Omenjena kraja sta najbrže, glasom moskovskega radia, Sumcia in Tomislavgrad, ki sta bila oba upepeljena od osiščnih čet, predno so zbežale. Okrog 60 milj dalje proti severu v bližini Maslovara, so po srditnem boju gerilci s uspešnim napadom porazili oddelek od 800 osiščnih vojakov.

Jugoslovanski krogi v Londonu trde, da so bile odposlane na Hrvaško tri nove nemške divizije, ki se bodo skupaj s petimi že tam nastanjenimi divizijami borile proti upornikom in stražile železniško progo pred sabotažo.

Iz raznih naselbin

Chicago, Ill. — Dne 18. decembra je umrla Mary Zefran, mati pogrebnička Louisa Zefrana, stara 66 let in rojena v Toplicah pri Novem mestu. V Ameriki je živela 41 let in tukaj zapuščala moža, tri sinove, dve hčeri in pet vnukov.

Willard, Wis. — Slovenskemu farmarju Jos. Bukovcu je pred dnevi zgorela hiša. Iskre iz dimnika so zanele požar. Pohištvo in druge stvari so večinoma rešili.

Verona, Pa. — Pred dnevi je umrla Mary Cestnik, stara 47 let in rojena v Irwinu, Pa. Zapuščala moža, dva sinova (pri vojakih) in dve hčeri. — V Centru, Pa., je pa umrla Mary Cesar, stara 78 let in rojena v Hotavljah nad Škofjo Loko, ki zapuščala dva sinova. Tam je tudi umrl Jakob Dekleva, star 76 let in doma iz Preme pri Ilirski Bistrici. V Ameriki je bil 40 let in zapuščala dva sinova in tri hčere.

Kdor ima opraviti z jedjo, mora biti zdrav

V mestni zbornici je bil sinoči stavljen predlog, da se napravi postava, ki bi zahtevala od vsakega, ki ima opraviti z jedjo ali živili, zdravniško preiskavo. To bi zadelo one, ki izdelujejo ali prodajajo živila ali pijačo, uslužbenci v restavrantih, hotelih, v pekarijah, grocerijah, mesnicah itd. Predlog je bil oddan komiteju, ki naj ga prouči in potem poroča zbornici.

Važna seja

Progressivne Slovenke krožek št. 3 imajo jutri večer ob 7:30 važno sejo v navadnih prostorih. Vse članice naj bodo navzoče.

Naši
vojaki

Precej je doživel naš vojak Pvt. Frank J. Millavec, sin poznane Mrs. Mary Millavec iz 1001 E. 71. St., kar je na dopustu. V soboto je popeljal pred oltar Miss Lillian Cotter, sestro Mrs. Ralph Larson iz 2582 Colchester Rd., Cleveland Heights. Poroka je bila v cerkvi sv. Ane v Cleveland Heights. Kmalu potem je dobil pa še od svojih predstojnikov obvestilo, da je bil povišan v korporala. Jutri zjutraj bo moral zopet k svoj četli. Njegov naslov bo: Corp. Frank J. Millavec, Box 1601, Norfolk, Va. Čestitke in vso srečo novemu paru.

Včeraj je odšel k mornarici Frank Kne iz 9210 Birchdale Ave. Vso srečo!

Pvt. Emil Yakich, sin Mr. in Mrs. Joseph Yakich iz 4716 Lester Ave. je prišel do srede na dopust. Njegov naslov v armadi je: 317 Ord., Depot M. T., Camp Gordon, Ga., Bldg. 3.

Mr. M. Stefanić je dobil spo-

ročilo od svojega sina Martina, ki služi že dve leti pri mornarici. Točasno se nahaja nekeje na Pacifiku. Njegov naslov je: Martin J. Stefanić, Div. 4, U. S. S. Saratoga, c/o Postmaster, San Francisco, Cal.

Albert J. Miklaucic, sin Mr. in Mrs. John Miklaucic, 252 Eddy Rd., je prišel v nedeljo na dopust. V petek se vrne nazaj v Macon, Georgia.

Za Pvt. John Medves je pravi naslov sledeč: Service Btry. 325 F. A. Bn, APO, 84, Camp Howze, Texas.

Mrs. Theresa Jerič-Rangus, 3583 E. 81. St., je imela žalostne in vesele božične praznike obenem. Žalostne, ker je odšel njen sin Victor na 24. decembra v armado. Nahaja se sedaj v North Carolini. Toda istočasno je bila pa vsa srečna, ker je prišel na dopust za 10 dni njen drugi sin Frank. Vrlo slovenska mati ima v službi Strica Sama še tretjega sina, Lottie-a.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DREBEVEC Editor
Henderson 0628 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašaloh: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 3 Tue., Jan. 5, 1943

Kdo bo prišel na Ninčičevo mesto?

Kot znano je jugoslovanska vlada v Londonu podala na 27. decembra ostavko in ob tem času, ko to pišemo, še ni poročila o kakšni setavi nove vlade. Slišati je, da bo nova vlada nekoliko manjša, kar bi bilo vsekakor zdravo, tako z ekonomskega kot političnega stališča. Manj ko bo ministrov, manj bo strank in več se bo konkretnega napravilo.

Kar zlasti nas Slovence v Ameriki zelo zanima je to, da je z ostalimi člani kabineta podal ostavko zunanji minister dr. Momčilo Ninčič, ki je bil največja ovira za ustvaritev kake federativne Jugoslavije. Ninčič je bil Velesrb, velik sovražnik Slovencev in Hrvatov.

Kadarkoli je bil Ninčič na vladi, so bili vselej prav gotovo prizadeti Slovenci. Saj je bil on tisti, ki je sklenil z Italijo tisto, za Slovence tako nesrečno rapalsko pogodbo ter z njo prodal primorske Slovence z vsem ozemljem Italiji. Kako se je godilo Slovincem pod Italijo ve ves svet, ako hoče le vedeti. Dokaze imamo, faktične dokaze, kako je fašistična Italija postopala z Jugoslovani v Julijski Krajini. Ti dokazi so zapečateni s krvjo slovenskih in hrvaških žrtev.

Ninčič je bil, ki je na vso moč ustrezal Italiji oziroma dajal italijanski manjšini v Dalmaciji vse, kar je zahtevala, dočim ni zahteval za jugoslovansko manjšino v Primorju nič, kot bi je ne bilo.

Zato ni čudno, če ni imela jugoslovanska vlada, ki je šla v preganjanje v London, prav nobenega zaupanja pri narodu doma, zlasti še radi nemogočega zunanega ministra Ninčiča. Morda je bil prav Ninčič vzrok današnje civilne vojne v Jugoslaviji, ker so ljudje videli, da se bo ponovila ista igra v Jugoslaviji, kot je bila pred to vojno, ko ni bilo za Hrvate in Slovence nobenih pravic. Zato ni čudno, če so Slovenci in Hrvati ogorčeno vzklikali: "Take Jugoslavije, kakršna je bila, nikdar več!" Narodi v Jugoslaviji hočejo novo, federativno državo, z enakimi pravicami za vse! In dokler so bili pri vladi taki ljudje, kot je bil Momčilo Ninčič, pač ni bilo kakega izgleda za boljšo Jugoslavijo.

Ninčič je celo kazal svojo velikosrbsko politiko, ko je bil na obisku v Beli hiši. Naš predsednik Roosevelt ga je poučil, da Združeni narodi ne poznajo in ne bodo poznali nobene Velike Srbije, niti nobene Velike Hrvaške, niti kake Velike Slovenije, ampak bodo poznali le demokratično, svobodno Jugoslavijo. Tako se govori!

Upamo, da je s tem, ko je odpadel dr. Ninčič od vlade, odpadla vsaka separatistična klika in da bo nova vlada delala samo za skupno, novo Jugoslavijo, v kateri bodo imeli enake pravice vsi narodi.

Čas je že, da se sestavi v Londonu jugoslovanska vlada, ki se ne bo samo prepirala, ampak bo začela s konstruktivnim delom. Predvsem mora ta vlada priti z jasnim programom na dan in dati svobodno ustavo vsem trem narodom. Naj se ne ponavlja doba zadnje svetovne vojne, ko smo hoteli vsi imeti Jugoslavijo, pa smo prepustili drugo razvojno časa. Tudi je gotovo, da hočejo vsi jugoslovanski narodi, vsaj o Slovincih to lahko rečemo, Jugoslavijo, moderno, demokratično, federativno Jugoslavijo, toda zdaj je čas, da se tem narodom svobodščine garantira že sedaj.

Naš narod v domovini nestrpno pričakuje sporočila, kakšna bo nova vlada. Naj bi nova vlada sestojala iz Jugoslovancov, pravih in gorkih Jugoslovancov, ne pa kakih klik, ki bodo vlekle vsaka na svojo stran.

Takih državnikov, kot je bil Momčilo Ninčič, Jugoslavija ne potrebuje in jih tudi ne sme imeti, če hoče živeti.

Važno delo civilne obrambe

V vseh mestih in okrajih Zed. držav so ustanovljene organizacije za civilno obrambo. Te organizacije imajo v prvi vrsti namen, da pomagajo deželi v slučaju napada sovražnika na naše domače ozemlje, da pomagajo reševati in pomagati zlasti v slučaju zračnih napadov.

V nekaterih krajih, kjer so ljudje bolj patriotični, kjer se bolj zavedajo resnosti položaja, so te organizacije močne in skrajno dobro izvežbane ter disciplinirane. To se je posebno pokazalo v južnih delih države Ohio zdaj ob času silnih povodnj.

Kot poroča centralni urad za civilno obrambo v Clevelandu, so organizacije civilne obrambe presegale število vseh drugih organizacij, ki so hitele na pomoč od povodnji prizadetim krajem. S tem pa civilna obramba ni pomagala samo prizadetim direktno, ampak je s svojim reševalnim delom mnogo tudi pripomogla, da gre delo v vojni industriji nemoteno naprej.

To je bilo prvič v zgodovini države Ohio, da so bile poklicane organizacije za civilno obrambo na pomoč. Pokazale so, da so take organizacije potrebne ne samo ob času sovražnih napadov, ampak tudi ob času nevarnosti naravnih sil, kot so povodnji, požari in podobno. Zato je prav, da te organizacije nadaljujejo s svojim delom, da se večbajo naprej ter da so pripravljene pomagati v sili in potrebi.

BESEDA IZ NARODA

Fantje so se skupaj zbrali!

Pa ne samo fantje in dekleta, ampak tudi žene in možje bodo posetili našo lovsko veselico v nedeljo 10. januarja v Slovenskem domu na Holmes Ave. Saj veste, da je to veselica vseh veselic, zato je naši stari prijatelji tudi nikdar ne zamudijo.

Naši fantje so nam spet preskrbeli srnjakovo pečenko, naš pridni tajnik Kastelčev France je bil šel na Škotsko po špago, da bomo vezali žalostne duše, drugi so pripeljali smreke, tretji so preskrbeli to in ono mense so pa pooblastili, da bom pel počez in prigrvarjal ljudem, naj se pri pižaci lepo držijo nazaj v teh časih.

Ker so časi resni in je treba zelo hiteti, da kaj ne zamudimo, smo naročili tri posebno izurjene bartenderje. Ne boste še dobro izgovorili, kaj bi radi, pa ga boste že nesli v prvo nadstropje, od tam si bo pa že sam našel pot, kamor bo hotel, gor ali dol, kamor bo bližje.

To bo morda naša zadnja večerja, ker nekaj se sliši, da bo naš klub komandiran slamo vahtat, ali pa sneg kidat. To bo enega kašljanja na fronti, kadar bomo mi primarširali tje, nas draži Fortune. Kakopak! Saj se nič ne hvalim, ampak kar je res je pa res, da kadar bomo mi priomastili na fronto, bo vse drobno, pa naj bodo to že flaše, tepke, ali pa kaj drugega.

Prijazno vabim vse naše stare znance in prijatelje na to našo lovsko veselico v nedeljo. Brez Barbertončanov vem, da ne bo. Newburžani so bili še vselej z nami, St. Clairčani bodo gotovo tam, in drugih pa tudi ne bo manjkalo.

Samo eno vam rečem: kdor hoče to novo leto prav začeti, naj ga začne z našo veselico, pa mu ne more faliti. Ako še nimate vstopnice, naglo pokličite mene, ki jih letos prodajam posebno poceni: po dve za en par.

Na veselo svidenje v nedeljo, večer, v pondeljek bo pa že kako.

Jim Šepić, predsednik
Euclid Rifle kluba.

Kartna partija

Mladinska društva pri fari sv. Vida so se namenila, da bi se na kakšen način spomnila naših fantov vojakov. Zato so pa sklenila, da pride v nedeljo 10. januarja ob osmih zvečer v cerkveni dvorni "Card Party." Podobno se zbirajo skupine tudi pri drugih farah in nikakor bi ne bilo prav, da bi bili ravno pri naši fari med zadnjimi.

Torej kogar veseli igranje kart, kart pride v nedeljo večer v cerkveno dvorano, kjer jih bomo "vrgli," da bo veselje. Pri tem bomo sami imeli nekaj zabave in kar bo pa čistega preostanka, bomo porabili za darila našim fantom vojakom. Mi bomo imeli veselje pri igranju, koliko bolj pa bodo veseli naši fantje, ko bodo prejeli darila iz domače fare. S tem jim bomo pokazali, da znamo tudi mi ceniti njih žrtve, ki jih doprinašajo za domovino in okeano, pa jim bomo pokazali, da se jih še vedno spominjamo in da jih nismo še pozabili.

Vstopnina je samo petdeset centov za osebo in za to malo vsoto se boste lahko zabavali par ur, deležni boste tudi malo prijaznih daril, pa boste pomagali dobri stvari. Pripravljen sem, da vam bodo naši voljki t. j. voljki, če boste žrtvovali to malo zanje. Seveda pa ne bomo imeli samo igranja kart na dnevnem redu, ampak nam bodo brhka dekleta postregla tudi raznimi dobrotami, da ne bo kdo trpel prehude žeje.

Italijanski glas o Primorskem

Italijanski list "Italia Libre" ki izhaja v Buenos Aires-u, je natisnil dne 10. oktobra 1942 članek, ki ga zaradi njegove dokumentarne vrednosti prinašamo v celoti.

Italia Libre je najupljinješi italijanski časopis v vsej Južni Ameriki — dejstvo, da je prišel ta članek dokazuje, da se zdaj celo tudi že nekaterim Italijanom odpirajo oči. Zaključki tega članka sicer niti iz daleka ne krijejo naših pravic in potreb, vendar pa so zanimivi, ker odločno obsojajo stara politika italijanske imperijalistične politike.

Italija in njeni odnosi z Jugoslavijo

(Italia Libre — Buenos Aires — 10. oktobra, 1942.) — Polemike, ki so se razvlele svoj čas radi izjave jugoslovanskega ministerskega predsednika generala Simovića in pred kratkim znova zagorele, mi dajejo povod, da napišem par kratkih besed o tem starem problemu, ki grozi že v naprej zastrupiti medsebojne odnose obeh sosedov na obalah Jadranskega morja. Mislim, da ta problem dobro poznam, ker sem rojen v onih krajih in stvar dovolj izčrpano raziskal — zdi se mi, da sta obe strani iz nezaznaneja zagrešili mnogo pomot, ko da bi nekdo vzel v oke prismo in si belil glavo, lali je stara ali zamenjana. Zagotovo pa je, da je to medsebojno nerazumevanje povzročilo mnogo trpljenja, zamud in isodepolnih zablod na potu onega duha, o katerem je sanjal v Lokarno-u dobri in patriotični Briand, ko je imel v onem zgodovinskem parku s Stresemannom svoje samotne razgovore. Koliko zapravljenega časa, koliko izgubljenih iluzij!

Gaetano Salvemini je posvetil v ta problem s svoje strani ter pokazal njegov značaj z geopolitičnega in gospodarskega stališča in bil zato, obenem s Carlo Sforzom, od nacionalistov obtožen kot izdajalec, ker je odklonil postaviti mejo na Dinarske Alpe, po vsej dolžini njihovih grebenov in požreti dodatne stotine Slovanov.

Odbor iz Julijske Krajine postavlja grofa Sforzo pred dilemo, ki ni niti zgodovinsko resnična niti stvarno logična. Z ene strani ga obtožujejo, da si je po krivici prilastil nekatera ozemlja, a z druge (italijanske) ga obsojajo, ker tega ni storil. "Ako hočeš ubiti psa, reci, da je stekel" (francoski pregovor). Toda Salvemini se ni brigal za zahteve vojakov, ki niso politično pametni; takrat smo živeli v ozračju neplačanih računov in sence premirja v Koroni so težile na delegate, tako da smo Italijani) dobili mejo, ki je skoraj idealna.

Zdaj pa, ko se Jugoslavija bori s hrabrostjo dostojno njene slavne preteklosti, nam kaže zavozljanost etniških razmer v Julijski Krajini, kaj se bo godilo na mirovni konferenci, ako tega starega nevarniškega spora ne rešimo v naprej, in sicer tako, da bosta oba partner-

ja zadovoljna.

Nestevilne neumnosti, ki so jih italijanske oblasti skozi 20 let zagrešile napram "tujemu" prebivalstvu, so dosegle svoj vrhunec zdaj, ko si slede druga za drugo, v izvrstnem imitiranju nacističnih sistemov zatiranja podjarmljenih narodov.

Streljanja, ter slepo in brutalno uničevanje krajev s strahom prevzemajo svobodne Italijane, ki z vso odločnostjo odklanjajo vsako odgovornost in zahtevajo, da se jim ne pripisuje nobene krivde za politiko napram Slovanom od leta 1918. naprej. Avstrija, celo osvojevena Avstrija, je ravnala z večjo razsodnostjo in kljub žilavemu odporu proti raznarodovanju s strani učiteljev in duhovnov v Sloveniji in Hrvaški, vendar dosegla, da se je vojaštvo iz teh krajev vedno junško borilo za sojega fevdalnega dunajskega gospodarja.

Jugoslovanske zahteve so usmerjene predvsem na Dalmacijo in na tržaške, goriške in puljske pokrajine, o katerih trde, da so z ogromno večino slovenske, oziroma hrvaške.

O Dalmaciji raje ne bomo govorili, ker je popolnoma hrvaška, razven ako bi hoteli povzdigniti 8.000, ponavljam, 8.000, Italijanov v položaj narodne manjšine. Njena geografska in strateška važnost je ogromna, ker bi Dalmacija v rokah Italije, napravila iz Jugoslavije italijanski gospodarski protektorat, ali pa jo primorala v nasprotnem slučaju, da z nami pretrga trgovske zveze in potem usmeri svoj promet po rekah na Donavo in v hanseatska mesta. Vse to so stare in zelo znane stvari.

Starinske in spoštovanja vredne benečanske razvaline v Trogiru in Dioklecijanovi ostanki v Solinu, predstavljajo lepe in strastpolne, zgodovinsko-literarne emocije, ki so privedle fatalnega pesnika iz palače Vittorale do tega, da je začel streljati iz svojih malo nevarnih topov, za katere pa vendar plačujemo tako visoko ceno. Vse to pač razvema patriotično in laži-patriotično zavest mornarjev obalske plovice in razgreva skupino starokopitnih čitateljev Danunzijeve "Ladje," posebno onih čitateljev, ki še nimajo 18 let — toda vse to ostaja v hladnem okvirju arheologije.

Tako prihajamo do Trsta, ki je popolnoma in znamenito italijanski, ki se je hrabro boril, da bi takšen ostal in se spojil z materjo domovino, akoravno je pokojna Avstrija z vsemi sredstvi brezuspešno poskušala, da zdrobi — ker ga razbiti ni mogla — granitni blok njegovega italijanstva. Toda s tem je v tej pokrajini tudi vse končano. Vse ostalo je kompaktno slovensko in komaj kilometer izven mesta se ne sliši več italijanske govornice.

Puljska pokrajina in Istra pa predstavljata etniško in jezikovno mešanico, ki se vleče predvsem vzdolž stare meje med Beneško Republiko in Avstrijskim cesarstvom, deloma ob reki Mirni, deloma pa po črti, ki deli obalno, popolnoma italijansko zono od notranjega dela, ki je hrvaški, akoravno ne več čist, temveč pomešan in prepleten z mnogimi nasebinami, posebno iz Furlanije in Karnije, ki so bile postopoma absorbirane. Kljub temu pa se nahajajo še v mnogih središčih v notranjosti majhne in borbeno italijanske irendentistične manjšine, vključene v hrvaško večino, ki so se vedno upirale in nadale.

V pogledu goriške pokrajine pa je priroda, in sicer reka Soča, potegnila tako jasno in točno mejo, delečo dve grofiji, da izpušča le prebivalstvo glavnega mesta, ki je kakor Trst obkoljeno od kompaktno slovenske zone na levem bregu reke Soče.

Te tri pokrajine predstavljajo zaledje tržaške luke, ki je bilo načelnikom italijanskega irendentizma dobro znano; kar niso mogli vedeti v naprej, je bila ustvaritev države od 15 milijonov prebivalcev (petkrat več nego prebivalstvo male Srbije), ki bi se z 200 milijoni Slovanov za seboj, neprestano borila, da odreši 700.000 neosvobojenih bratov.

Mi pa imamo zdaj odgovoriti na vprašanje — neglede na interese in čustva naših predhodnikov — ali bomo ponovili tragično zablodo Aerenthala, da so se časi temeljito izpremenili.

Zdaj ne gre več za to, dali se hočemo ali nečemo odreči; ne gre več za to, ali je zločin ali ne, prestaviti "svete mejnike," kadar to zahtevajo višji interesi. Treba je odločnosti, treba je razumeti in izjaviti, da imajo vsi narodi isto pravico do življenja, kakor je to tudi končnoveljavno utrdila Atlantska poslanica. Vzdrževati na vse večne čase plamen takšnega ognja, ali tudi le tlečo žerjavico, bi bilo prenevarno za bodočo Evropo. Razpravljati o tem, ali je umestno ali ne, dovoliti italijansko ali slovensko šolo v tej ali oni vasi, in to za ceno stalne napetosti, bi bilo izživatnje in zasmeševanje milijonov mrtvih, padlih v tej vojni za definitivno obnovo boljše in čistejšega sveta.

Tak kot je, Trst ne more živeti. A na drugi strani pa tudi ni mogoče izročiti tujcem 300.000 Italijanov brez solidnih in častnih jamstev, ker bi čustva in narodna čast zadobila kruto in neozdravljivo rano. Ako bi stavili to vprašanje enemu izmed starih strokovnjakov politične vede, enemu izmed onih starih predstavnikov "laudatocres temporis acti se pueris," bi nam zlobno odgovorili:

"Giuseppe Mazzini in Carlo Cattaneo, sta ta vprašanja poznala in razrešila že pred 80 leti, a vi starokopitni in neverni potomci se utapljate v časi vode."

Južno-evropska ali podonavska federacija bo nujno potrebovala pristanišče, a edino veliko pristanišče, ki bo odgovarjalo, zapomnite si, edino pristanišče za njeno trgovino z vzhodom, je Trst. Napraviti iz njega veliko kozmopolitično metropolo s svobodno luko in odreči se v prid novi Evropi nekaterim zunanostim nadvlade v mestu, bo potrebna in močata, akoravno morda na prvi pogled težka žrtev na oltarju končnoveljavne ureditve pomirjene Evrope.

Toda zdi se mi, da se motim — da, zagotovo se motim, kajti novi časi bodo prinesli idealno rešitev: Zedinjene Države Evrope.

M.G.

Iz angleškega časopisja

Britanski "United Service Review," uradni organ angleških vojniš sil na kopnem, na morju in v zraku prinaša v svoji številki od 2. nov. dolg članek publicista g. Mil. Šudjica s fotografiranimi dokumenti o nemških grozodejstvih v Užicah.

Jugoslavija se je naučila mrnjenje in sovraštva

V uvodnem delu članka je citiran dopisnik nemškega časopisa "Kaerntner Zeitung," ki je

"We cannot have all we want if our soldiers and sailors are to have all they need."
— Franklin D. Roosevelt

EVERYBODY BUY WAR BONDS

prepotoval fronto v Bosni in dal, da se nemški vojaki tam re v... "zemlji velike ljube in silnega sovraštva." Jugoslovansko kmečko ljudstvo je najmiroljubnejše na svetu — opega dne, ko so se nanj nali Nemci in njihovi valpeti jih začeli preganjati s stroji cami in paliti in rušiti njih hiše in mesta.

Naš kmet je bil najprej senečen, toda ko se je sovražnik že nadal, da je njegov duh st se je začela borba za izgubo svobodo in za maščevanje.

Članek pripoveduje zgodbo kmeta Luke Mustapića, ki najbolj primer individualnega odpora. Luka Mustapić je delavec na mali hercegoviški železniški postaji, ko so se aprila leta 1941. pokazala vražna letala in začela se bombe, ki so eksplodirale naokoli njegove postaje. Par pozneje so že prišli italijanski karabinjerji, ki Luke niso strali nevarnim, ker je mirno navidežno pohlevno nadaljeval svoj posel. Nekega dne je šel domov v svojo vas obisk mater, toda našel je le kup valin. Italijani so bili zažgani razrušili vas ter postrelili sto vaščanov "v znak reprimand." Nikdo ni vedel, čemu tako je prišlo do teh groznih presalij.

Luka se je vrnil in tiho prejeval svoje delo, ko da se ni bilo nič zgodilo. Nekaj dni kasneje so poročali o napadih rilskih uporniških sil, nakar Italijani začeli voziti vojaške one kraje. Ko se je pridružil žen vojaški vlak, je Luka obletel v napačno smer navodnice in ko povzročil strahovito nesrečo, v kateri je poginilo veliko italijanskih vojakov. V materijalna škoda je bila ogromna.

Vzgladu tega Luke je sledilo mnogo drugih Jugoslovancov, ki so stvari, ki se dnevno dogajajo na našem ozemlju. Tako so žrtvujejo preprosti ljudje in rod in dajo svoje življenje, ni bila usoda njihovih rojstnega lepša in bolj prijazna.

Članek našteva potem mnuga viliha streljanja in vešanja, vilih vsepovsod v Jugoslaviji blije naši sovražniki. Tudi to v dok "represalij."

Članek zaključuje, da je zlom, da danes še skoro nikoli ne uvideva ogromnosti težav, ki ga, ki jih prizadeva osiščena sabotaža in oborožena padel ska vstaja v Jugoslaviji. Še bolj občutno škodo povzroča jo Nemcem napadi in sabotažna železniških progah, ki se dopal, jo na jugoslovanskem ozemlje dobesedno vsak dan. Neustojljivo jugoslovanski patriot je se pnižejo vseh sredstev in nareja proti preziranemu tujcu. Vstajali bodo in nadaljevali tak upor do zmage in osvoboditve.

Kmetijski gospodar, ki je zelo skop, je z nevoljo odval hlapca, ki si je zvečer žigal hlevsko svetilko, da se šel v vas dekletu v sosedno "Kakšna potrata!" vzklik končno gospodar. "Ko sem jaz mlad, sem hodil v vaš svoji izvoljenki v temi." "Aha," reče hlapec, "pa glejte, kaj ste dobili!"

Trije farmarji so se sedeli fencu sredi polpodneva in pogovarjali vsakdanje stvari. Naenkrat udari mednje s t z jasnega. Dva se zgrudila ko nezvestna na tla. Tretji pa, ki ga je samo nekoliko z zilo, hiti zatirjati, ko se ter ra s tal: "Orajt, orajt, u h saj bom prec doma. Saj mi ba takoj take počenjati, če lo posedim."

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

ad boj se je vnel v Petro-
prsih, nikdar mu ni še sr-
ko tolko, še takrat ne, ko
tal sovražniku nasproti v
bitvah, ter gledal ble-
mrti v obraz. Velik greh
je zdelo prisegati na ta-
hudoben način, in vendar
tem edinim je mogel reši-
dolžno dete, po katerem se
la ravno zdaj plaka nesreč-
ati in britko tuguje brez-
če. "Prisega velja samo
eto," misli si, "do takrat
izvem prave stariše ot-
e, hudobneža pa bo že do-
bija pravica prej ali
je. V imenu božjem, on
je misli, da ne storim iz
bije te prisage, otroka mo-
rešiti."

ljubim," reče potem, "da
bom izdal, ni tvojeja to-
e, ali zapomni si, da neki
čuje nad teboj, čegar ro-
odideš!"

zadosti samo obljubim,
isezi na Boga!"

reje so se mu tresli.

ječ je položil dete zopet
je, zarežal se zaničljivo Pe-
djal: "Dobro pomni! Od
eno leto, potlej pa le ra-
ni sodnji," in urnih kora-
je zginit po hosti.

er je vzel dete v naročje,
ga v plahto ter ga uškal
rtja, da bi ga upokojil.
je zal fantič, star komaj
eto, in na vratu je imel
veržico z majhno svetini-
katerej sta bili vrezani
erki. Ptujca sta menda po-
ta vzeti jo, ali pa je nista
zila pod obleko.

ak se je že delal, ko je
esel Peter dete domu, na-
mu je majhno postelji-
eskrbel mu kozjega mle-
z veseljem je gledal, ka-
polnolični deček pozival
mleko, in stezal ročice
jem. "Ti ubožček ti," mlo-
ja je, "kmalo bi te bila umo-
hudobneža, ko ne bi bilo
Le tukaj-le ajčkej na
ljici, sedaj bom jaz tvoj
okler pravega ne najdeš."

avno nekaj vojak, ven-
e mu srce ni tako utrdilo,
je sploh navada pri tem
ja, temuč imel je sočutje,
ršno ima človek, ki še ni
del strastem. Skrbeti za
ščenega otročka, zdelo
je prijetno. Vedno je ta-
krog njega, ko je že slad-
pal, potem pa se je tudi
legel k pokoju. Ali dolgo
ogel zatisniti očesa. Dogo-
minolega dne mu je bil ži-
red očmi. "Kdo sta bila ta
ptujca, ki sta hotela dlopi-
tako nečloveško dejanje?
vo od daleč, saj v obliži
al je Peter vse ljudi. In iz
ga namena sta to storila?"

neega pogovora je zvedel,
e plete zaradi nekega ma-
nja in potem zaradi dobič-
tedesetisoč tolarjev. Goto-
ora biti dete bogatih stari-
morda celo edino dete?
bi popisal materino žalost,
ovo skrbi? Oh, ljudje, lju-
vi ste grozovitnejši, nego
a žival!" Tako je ugibal
o dolgo ter sklenil zvedeti
riših, ako bo le mogoče.

guo jutro zgodaj je zavil
ča v svoj stari, ponošeni
e, nesel ga v čoln, potem
vajeno roko urno veslal
Save na drugo stran. Pe-
e je namreč namenil v fa-
da bi pri gospod fajmo-
poprašal svetu, kaj bi bi-
oriti, da bi se izvedeli otro-
stariši; se ve da o večeraj-
ni dogodku je sklenil mol-
dokler ne preteče leto.

tro je bilo krasno. Solnce
e ravno pokazalo izza hri-
ter osvetljevalo vrhove vi-
in hoi, hrastov in bukev;
ki so skakljali po gramovji
vrzoleli čast Večnemu, ki

tudi najmanjšega črvčka v
prahu ne pozabi, krog in krog
po tratinah pa so frfali pisa-
ni metulji od cvetke do cvetke
in pridne bučelice nabiraje
med. Ta čarobna krasota na-
ravina je spodbujala tudi Pe-
trovega duha, večkrat je obstal
ob poti, ozrl se proti vzhodu in
tako nekaj časa zamišljeno zrl
po okolici, kot bi se spominjal
mladostnih let, ko je še kot
dečko lazil po teh krajih, iska-
je sladkih jagod in borovnic.

(Dalje prihodnjič.)

DELO DOBIJO

Službo dobi

Slovensko dekle, ki ima ne-
kaj izkušnje v trgovini, dobi
službo, da bi pomagala v grō-
cerijski trgovini. Zglasite se
pri

Spech groceriji
1100 E. 63. St.

(5)

Dobro delo

Izurjena strojepiska, ki ra-
zume tudi nekoliko knjigovod-
stva, dobi takoj stalno delo.
Zglasite se ob 11 dopoldne pri
Demshar Building Contractors,
874 E. 140. St.

(5)

Voznik dobi delo

Takoj se sprejme voznika, ki
bi s trukom razvažal mehko pi-
jačo. Unijska plača in ure.
Zglasite se pri Double Eagle
Bottling Co., 6517 St. Clair
Ave.

(5)

IZURJENI OPERATORJI BORING MILLS

(Horizontal and Vertical)

Assemblers

ON
MACHINE TOOLS

Plača od ure, povrhu overtime.
Ako ste zdaj zaposleni pri voj-
nem delu, se ne priglasite.

WELLMAN ENGINEERING

7000 Central

(7)

NEIZKUŠENI

in

DELNO IZKUŠENI

za

jeklena dela

Delo zunaj

Inspektorji

Delo znotraj

S predznanjem ali brez

Plača od ure

Ako ste zdaj zaposleni pri voj-
nem delu, se ne priglasite.

CLEVELAND TRACTOR

19300 Euclid Ave.

(7)

MOŠKI IN ŽENSKÉ

da bi čistili

URADE

ponoči

STALNO DELO

Dobra plača na uro

Vprašajte v pondeljek

AETNA WINDOW CLEANING CO.

1430 E. 27. St.

pri Superior

Dih noči naših mest

I.

Mestne ceste in ulice! Žive
mreže ožilja, prekinjene z ži-
vim življenjem mesta, ki ne-
mirno hiti, bega, prehiteva sa-
mega sebe. Večkrat je ta beg
in ta razgibanost vsa razburka-
na, če se odpro vrata tovarn in
delavnic, šol, kinov, ki bruhajo
iz sebe stotine in ti soče.

Na večer se razgibanost po-
veča. Hlepeči nemir mesta vi-
hra po razsvetljenih cestah in
ulicah, po mračnih stranskih
ulicah. Kričeča svetlobna re-
klama gledališč in kinov vabi,
godba iz zabavišč vleče. Kakor
v soncu bleste izložbe, se leske-
tajo dragi kameni in zlatnina,
svila, brokat, kristal.

Uživanje, zabava, — siroma-
štvo, beda se srečujejo po ce-
stah. Od bede zlomljeni lju-
dje gredo po svojih potrebnih
opravkih. Pohota in greh se
prerivata po napolnjenih zaba-
viščih in plesiščih in se izgub-
ljata po cestah. Dobrotno us-
miljenje hiti po karitativnih
potih. Kakor da jim ta težki
vzduh mesta zastira pogled,
mežikajo zvezde na nebu.

Uro za uro se dvigajo in pa-
dajo valovi nočnega mestnega
življenja, pozno v noč, v zgod-
nje ure novega dne. Za par ur
preneha razburkani utrip noči.

Električna železnica prekine za
nekaj ur svoj dir, godbe zamro,
blesteča reklama ugasne. Le s
kolodvora se še slišijo signali
prihajajočih in odhajajočih
vlakov in koraki zadnjih vrača-
jočih se, še samotno odmevajo
po mestnem tlaku. Končno me-
sto zaspi.

Vse in povsod? Ne. — Tu in
tam v temnih vrstah hiš še sve-

ti luč, morda v odličnem domu,
ali v skromnem stanovanju, v
podstrešu ali v kleti še bde
stanovalec. Kaj jim odganja
spanec? Morda krivda, bolešt,
kesanje, skrb, uživanje, bole-
zen, obup? Ali morda mati bdi
ob zibelki svojega otroka? Ali
osvetljuje luč skrito kottiše
greha? Ali učenjak sloni nad
knjigami?

Počasi se razgledajo tudi
zvezde nad mestom. Pa že ble-
da svetloba zaznamuje vrste
hiš.

Nočni veter pihlja: ve o taj-
nah greha in o skrivnostih bo-
žjega usmiljenja. . . .

II.

Grmojje v parku bele vile
profesorja R. v nočnem vetri-
ču vztrepeta. Dve okni spal-
nice, jasno razsvetljeni, srepo
gledata v temo. Znameniti in
iskani kirurg še bdi. Nemirno
hodi po razkošno opremljeni
sobi. Od časa do časa seže nje-
gova nervozna roka k čelu, —
ta roka, ki tako sigurno vodi
nož pri operacijah, ki je vsa
točna, ko je od nje odvisno člo-
veško življenje. Nemir pa se
zrcali tudi na licu, ki je sicer
vse mirno in v oblasti.

Hojo prekine, da sede na z
dragoceno kožuvinno pregr-
njen divan, a že v naslednjem
trenutku zopet vstane. Nemir
ga ne pusti.

Zakaj nocoj ne more k po-
čitku? Ali mu je dopoldanski
dogodek res vzel ves mir, ko
mu je zbudil spomin na pre-
teklost?

Prisiljeno se zasmije. Neum-
nost! To in tako se vsak dan
događa; je pač usoda taka.

Kdor hoče kvišku, ne sme izbi-
rati potov.

Hitro zvrne kozarec vode va-
se in dvigne glavo. — Sploh,
kaj ga briga preteklost? Saj je
že daleč za njim! Takrat ni
mogel drugače. In njegov us-
peh opravičuje njegovo ravna-
nje.

Pa kljub temu te sence iz pre-
teklosti pode spanec. In vedno
iznova vstajajo spomini in sli-
ke, katerih se ne spominja rad.

Prav nič rad ne misli na svo-
jo mladost, ta gospod profesor.
Seveda, razloček med ubogim
študentom in sedanjim ugled-
nim profesorjem, ki ga njegovi
učenci obožujejo, je res velik.
Njegov spomin se je proti vo-
lji, hočeš — nočeš, pomudil v
žalostni mladosti, s premnogi-
mi odpovedmi, z neutešljivo ča-
stihlepnostjo, potem jo je za-
krila pozaba, vsaj za nekaj ča-
sa, četudi je bila ta mladost
najlepši del njegovega življe-
nja. Ta doba lepe in nežne lju-
bezni do Dore. . . . Ta ljubezen
ga je varovala marsikaterih za-
blod. — Še jo vidi, svojo Doro,
s kako prostodušno, samo po
sebi umevnostjo, mu ponudi
svoje skromno premoženje:
"Kar je moje, je tudi tvoje,
dragi! Ne rabim mnogo in si
že pomorem; tebi pa je potre-
bno, da si ustvariš eksistenco. . . ."

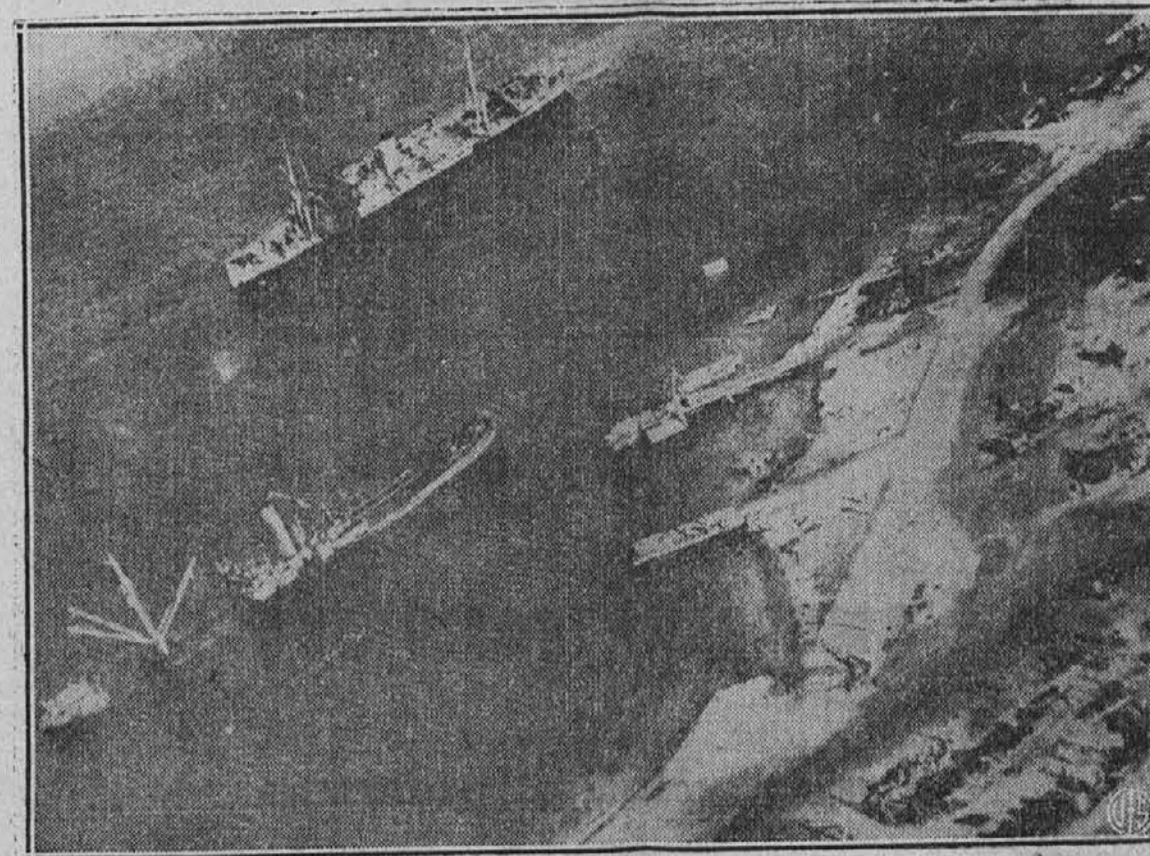
Saj ni hotel sprejeti, vsilila
mu je! Saj je hotel njeno po-
žrtvovalnost bogato poplačati.
— Rdečica sramu ga obliva pri
misli na vse to — in ono, kar
je še prišlo.

Še se vidi, mladega zdravnika,
ki se bori z bedo življenja,
ki se mu noče in noče posreči-
ti, da bi si ustvaril eksistenco,
a jo hoče in mora.

(Dalje prihodnjič.)

Bilo je veselo snidenje. — Gornja slika nam predstavlja kapitana Eddie Ricken-
backerja ob povratku na letališču v Washington, D. C. Od leve na desno so: kapitan
Rickenbacker v objemu svoje soproge, sin David in sin William.

Osiško bojno ladje, ki nam ga predstavlja gornja slika, nič več ne pomaga Rom-
melovim četam v Afriki, kajti zavezniške bombe so ga posadile na dno morja v prista-
nišču Mersa Matruh. Na obrežju pa je videti razbita skladišča.

Umrla . . .

(Črtica. Spisal Pavel Perko)

(Konec.)

"Ali ste se že domenili?"

"Smo!"

"Aleš, kako mi je hudo! Ali
še veš, ko si bil drug na moji
svatbi, kako je bila še čvrsta in
vesela tedaj?"

Aleš ni odgovoril nič. S ko-
molcem se je naslonil na ok-
novno polico in zrl ven skozi te-
mo, nekam v daljavo. Tonček
je nadaljeval:

"Tedaj sem upal, res, da bo-
sta enkrat ti in Anica, kot sva
bila jaz in Marica tedaj. Pa
je naneslo drugače. . . ."

Tudi tedaj Aleš ni odgovoril
ničesar. Z roko je potegnil pre-
ko oči, kakor bi hotel odpodi-
ti iz glave žalo misel. — Tudi
Tonček je umolknil.

Ljudje so vasovali, nekat-
ri več, nekateri manj časa. Go-
vorica se je nazadnje oživila
docela. Govorili so, kakor sploh
navadno, o mrliču in mrličih, o
spominih in strahovih. . . .

Proti polnoči pa se je izpraz-
nila izba po večem. Ostali so le
domači in še izmed teh je bil
odšel Tonček spat. Tišina je
zavladala po prostoru.

Mrak je bil legel vznok po
klopi položil si roke pod gla-
vo in zrl v strop. Mrakovca je
sedela še vedno pri peči. No-
sačka je bila ugasnila sveče in
pustila goreti le svetilko, ki je
visela od stropa. Sama je sed-
la zopet na prejšnje mesto in
jela dremati. Tedaj je nekaj
zaropotalo pod pečjo.

"Kaj je neki?" se je stresla
Mrakovca.

Nosačka je dvignila glavo in
se hlastno ozirala okrog, kakor
bi hotela vprašati taisto. Mrak
pa se je nevoljen obrnil na klo-
pi, čes: "A, kaj bo! Nič!"

In res! — Kokoš se je bila
zdrznila v kurniku in zalopo-
tala s perotnicami. Neznatna
roč, ali vendar je oplašilo Mra-
kovco tako in Nosačko nič manj.

"Vsa se tresem!" je trdila
Mrakovca.

"Jaz tudi," je mrmrala No-
sačka. "Človek je star, pa ga
še splaši taka-le malenkost."

"Pa sem k peči prisedite, Mi-
ca!" je prigovarjala Mrakovca.
"Če hočete vam posteljem tu
na klopi. Trudna ste!"

"O, ni treba, ne! Tako-le se-
de malo podremljem, pa je do-
bro."

"Le pridite, le!"

Črez malo časa je prišla res
in se prislonila k peči.

Potem sta govorila z Mra-
kovco in si preganjali čas.

"Dolg čas mi bode za njo!"
je tožila Mrakovca.

"Verjamem! Žalostno je,
zlasti če človek ni vaje tace-
ga. Prav res!"

"Kar ne morem se potolaži-
ti. Ne vem, kako bom prenesla
udarec."

"Je že tako," je tožila No-
sačka, "kaj hočemo. Zalovati in
jokati ne pomaga. S tem ne
prenaredimo nič. In zakaj bi
žalovali toliko? Le verjemi:
Bog nas obiskuje; mora že prav
biti tako. Smrt ne izbira in Bog
hoče tudi mladih, nedolžnih. . .
In taka je bila Anica; vsi ve-
mo, da je bila taka!"

"Saj edino to me tolaži, edi-
no to!"

"Tudi jaz sem jih imela. Tri
sem imela, in vse tri so mi po-
mrle tako-le zgodaj. Vem, ka-
ko je, vem! A vselej in pri vsa-
ki sem se tolažila, čes: saj se
bomo videli, saj se bomo še vi-
deli! Enkrat moramo vsi od-
tati. Morebiti ne bo dolgo, ko
bodo drugi žalovali za nami, a
mi si tedaj niti želeli ne bomo
nazaj. . . . Tako je!" — Nosač-
kaja govorila, kadar se je raz-
grela, veliko in s prepričanjem.
"A kdaj bo še to —?" je

vprašala Mrakovca na pol v
mislih, na pol na glas. — "Ne
bo dolgo, če pomislimo! Ne bo
dolgo!"

"Vendar. . . ." — "Enkrat
bo, kadar pa bo, bo za večno!"
— "Za večno. . . ."

Mrakovca je povesila glavo in
sklenila roke na kolenih. Mrak
je postal pozoren. Sklonil se
je na klopi in uprl pogled svoj
v Nosačko, bolešno in izmuče-
no. Žile na vratu so se mu na-
tegnile. Srce mu je utripalo
burno. . . .

"Kaj ste dejala?" je vprašal
hlastno, kot bi hotel starko pri-
siliti, naj udari na neko dušev-
no struno še enkrat. — "Kaj
sem dejala?" je vprašala No-
sačka malo osupla. — "Sedaj
nazadnje, da!" — "Da se bomo
videli, za večno!"

"Za večno —," je ponovil
Mrak in legel zopet po klopi.
Oddahnil se je in žile so mu po-
pustile. Izraz mu je bil udan,
prsa so se mu dvigala hitro,
toda ne burno. Pogled mu je
obstal na stropu nepremično
na eni točki. V duši se je po-
legal vihar. . . .

In tam zunaj je bila noč, le-
pa jesenska noč. Tepkovo list-
je je šumelo v vetru, mlakuža
ob cesti se je zlatila in srebri-
la v luninem svitu, na jasnem
nebu pa so si namigavale zve-
zdice druga drugi. . . .

Črez dva dni so pokopali
Mrakovo Anico.

Pogreb je bil lep. Zvonilo ji
je s štirimi. Ljudje so molili,
jokali in zdihovali. . . . Nosili
so in pogrebali Aleš, Urbanov
Janez, Remškov hlapec in Kri-
varjev iz Grape.

Na pokopališču si je hotela
Mrakovca izplakati oči. Ženske
so jo morale držati, da ni sko-
čila v jamo za dekletom. Klica-
la je venomer: "Anica, Anica!"
— kot bi jo hotela s tem pri-
klicati iz groba.

Tonček si je pokrtil obraz z
rutico in jokal na glas.

Alešu so se tresle roke pri
pogrebanju. Ko je vrgel prve
grude na rakev, ga je izprele-
telo po vsem telesu. . . .

Nosačka je delila miloščino
po pokopališču. Šla je od re-
veža do reveža ter pristavljala
redno in pri vsakem: "Za rajno
en očenaš in enega, da bi do-
mačt ložje prenašali udarec!"

Mrak se je vračal sam od po-
greba. Na potu ga je dohitel
sosed. Temu se je zasmilil ubo-
gi Mrak. Roko mu je položil
na ramo ter ga pogledal s so-
čutjem, čes: "Naglo jo je vze-
lo; umrla je!"

"Umrla!" je ponovil Mrak.
Pogledal je soseda in dobro mu
je delo njegovo sočutje. . . .

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za eno dru-
žino, 6 sob, garaža za 2 avta,
blizu 185. ceste. Cena je \$5.500.
Za podrobnosti pokličite ENdi-
cott 2058. (5)

Lepa prilika

Naprodaj je popravljalnica
čevljev z vsem orodjem in stroji.
Na teden dela \$100 prometa in
več. Zglasite se na 14610 St.
Clair Ave., ali pokličite IVanhov
6045. Jako lepa prilika za pod-
jetnega človeka (x)

Ako iščete

dobrega popraviljalca za vaše
čevlje, pridite k nam. Vedno
prvovrstno delo. Popravljamo
stare čevlje ter imamo polno
zalogo finih, novih moških čev-
ljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

"Njegova žena . . . na vaše povelje —" zamolklo ponovi opat. Kakor bi bil padel nanj težak kamen, da ga stare, sedi opat za trenutek nepremično naprej upognjen. Nakrat se vzpne in grozno pogleda sodnika s krvavimi očmi, v katerih je vzplamtel zadnji svet ogenj. Vse sile napne in iz bolnih prsi mu vre krvava tožba, da je bilo groza vse navzoče. Celo mogočni sodnik je menjal barve:

"To si storil, morilec duš? Si ukazal, naj se oženi Gospodov služabnik? Si bil priča, si s svojim peklenkim zlatom izžgal mašniku neizbrisno znamenje, Hendel? To je tvoja zadnja hudobija, ki sem jo videl jaz . . . sedaj umrjem in te bom tožil pred božjim stolom. Bog mi odpusti, da sem te klical v mojo sveto hišo. Bog mi odpusti, da sem se, ki sem božji, ponižal, da sem prosil tebe, ki si hudičev!"

Glas mu je pešal. Ustnice mu krvave. Tarnaje priskoči pripor, ga objame ter prosí: "Tiho, oče, tiho, mislite vendar na svoje drago življenje!"

"Proč je," je hropel opat. "Sovražnik božji naj sliši resnico." Dvignil je svojo suho, mrtvaško roko proti Hendelnu, ki je s prekrižanimi rokami nepremično stal — kakor črna senca nasproti zadnjim žarkom, ki so lili skozi okno.

"Ne, ti se ne bojiš Boga, in če desetkrat govoriš o sveti pravici, . . . Prigledal si Cerkvini smrti, in sleherni tvoje delo je bodalo, brušeno proti Cerkvini . . . pa če tudi umrje Heler . . . če gre tudi Kern v pekel . . . če se pogubi Štajer . . . Hendel! Cerkev ne umrje — Cerkev je večna!"

"Gospod, gospod, ne tako, ne tako!" je klical Karel ves iz sebe. Pri vsaki besedi mu je bruhal kri, ki je zalivala njegove ustnice. Karel je iskal roba, pa ga ni našel. Mladi Hendel, ki je kakor okamenel zrl na bolnika — mislil je, da je umirajoči videc zblaznel — mu ponudi svoj svilnati robec.

"Mogočni gospod štajerski sodnik," je prosil Karel, "odpustite, bolan je in slab!"

"Karel," je jezno zaklical Albert, "koga prosite!"

"Saj res, odpustanja ga prosim, ker sem govoril resnico," hripavo in slabotno jecljal opat. "Jaz grem v večnost . . . vi pa boste še doživeli. Roka, ki brani odpadnika in daje žensko duhovniku . . . bo še krvavela svetniške krvi . . . Takrat se spomnite name! . . . Kadar bo napočilo veliko preganjanje . . . kadar bodo ležali duhovniki umorjeni na tleh . . . in bodo device v sramoti! . . . Spomnite se name, kadar bo vrgel od sebe svojo krinko . . . in vas vse drobil s svojimi zobmi . . . Vse to se bo zgodilo, preden bodo drevesa zopet rodila sad. Spomnite se me!"

Hendel je stal pokoncu in se ni premaknil. Roka, s katero je gladil rokavice, se mu je tresla.

"Heler, strahovi, ki jih vidiš, se k večjemu uresničijo takrat, kadar bi v Štajru zopet zavladalo rimsko trinoštvo. Dokler bo Hendel sodnik, ne bo tekla nedolžna kri, se ne bo skrivil las nedolžnim. — Gospod prior," je rekel potem, "zakaj ne spravite moža v postelj? Saj vidite, kako mu je slabo — in se mu že blede!"

"Oče," je šepetal prior, ki se je ves tresel in se je pred bolnikom spustil na eno koleno.

"Nesemo vas v posteljo, če vam je všeč?" — "Gospod Jezus!" zavpije prestrašen. "Umira, umira!" V hipu je bolnik omahnil s stola dol in je kakor svinec obvisel na ramah priorja Karla, ki je klečal pred njim. Slišali so ga še razumljivo moliti: "Jezus, odpusti . . . usmili se mene in njega . . . ne na postelj . . . na tla . . . na pepel."

"Zvonite umirajočemu, milostivi gospod umira . . . Prinesite mu sv. popotnico!" Nakrat je prestresljivo začel plakati mrtvaški zvon in v tistem samostanu se je začelo vrvenje in drevenje, kakor bi se bilo izbudo iz spanja mrtvaško mesto. Albert je stopil k peči, nagrebel je ugaslega pepela in ga je potresel na tla. Potem sta s Cirilom prišla umirajočega ter ga položila na pepel. Votlo je zarožljala spokorna veriga, s katero je bil umirajoči mož pod haljo prepašan.

Albert je držal v svojem naročju srebrno belo glavo umirajočega opata in je molil: Verujem . . . Ko je prišel do besede: sveto katoliško Cerkev, je zajekalo s pepela zlomljeno jecljanje "sveto . . . katoliško . . ." Še enkrat so se visoko dvignile opatove prsi, potem so upadle — njegovi suhi udje so se raztegnili — opata Viljema, moža boja in molitve, ni bilo več . . .

Ko je sodnik Hendel videl, da gre opatovo življenje h koncu, se je s svojim sinom umaknil v postransko sobo. Mladi Hendel se je, preden se je umaknil, ozrl na truplo, ki je ležalo na pepelu. V pogledu se je mešalo sočutje z grozo. . . . Kaj takega še ni videl. Glasno je rekel: "Se vzglavlja ne privoščijo ubogemu možu. To je nezaslišano. No, lepa hvala za tako vero."

Albert ga je slišal in je rekel: "Umreti v uboštvo, kakor je umrl Kristus, je svet in ne zapoved. Kdor tega ne ume, naj se ne posmehuje."

Sodnikov sin se je jezno ugrižnil v ustnice. Seveda, ta petelin ve bolje, kajpada. Urno je odšel za očetom v postransko sobo. Rad bi bil že ubežal iz tega mrtvaškega vzduha, ki je bil prepojen z dimom kadila. Nič več ni hotel pogledati mrtvega moža tam na pepelu . . . njegovo ponosno srce bi vztrepetalo pri tem pogledu. Očetu pa se ni nič mudilo. Tiho je držal roke ob bokih tam v temi in je z motrečimi očmi zrl v mrtvaško sobo, ki so jo napolnili menihi z gorečimi svečami, blede novici in upognjeni starčki. Molili so psalme, da se je čulo, kakor šumenje voda. Nihče ni poročil solze. Globoko so spustili čez obraz svoje kapuce. Nekdo je vihtel kadilnico in beli oblaki dima so se valili do stropa gori. Bilo je kakor v katakombah, kjer so preganjanje kristjani opravljali svoje daritve.

Sodnikove oči vsega tega niso videle. Neprestano so zrlle na mrliča. Njegov sin je stopil k njemu in ga je napol glasno vprašal: "Li odjaha?" pa ni dobil nobenega odgovora. Globoko misli so se križale v prsih mogočnega moža.

Tu leži pred njim kakor orjaška postava iz suhega cedrovega lesa, kakor puščavnik iz egiptovske puščave, strogi opat, ki so ga menihi imenovali svetnika. Tu leži bojevnik, ki se je boril do krvi za svojo Cerkev, za svojo vero, za svoj Štajer, kakor ga je imenoval, boril do zadnjega vzdihla.

Bojevit mož leži sedaj v mi-

ru. Kakor počiva junak na svojem ščitu, leži tu v pepelu, ki je znamenje njegove Cerkev. "Živel je za zastarelo versko obliko, živel za cerkev, ki gineva in se pogreza. Napočil je dan nove vere, in jaz nosim njen prapor, nove vere, ki ne polaga umirajočih na pepel in ne valja živih po trnju. Prišla je zarja nove vere, ki ne veli možu, naj zaradi Krista brez žene, brez otrok gineva v puščavi, ki ne zapoveduje ženski, naj se zaradi temnih prikazni odpove sladkemu materinstvu, za katero jo je ustvaril Bog. Naša vera pusti ljudem, da so ljudje, zgolj ljudje, pa prosti in srečni ljudje, to pa v moči boljšega Krista, kakor je ranjeni in razbičani Krist teh puščavnikov."

Take misli so rojile Hendelnu po glavi, ko je blizu njega donel zamolkli zbor menihov. Potem se je oddahnil, trdno si je prepašal meč: sovražnik je mrtav. — Pokoj pepelu nepokojnega. Ravno prav je prišla njegova smrt, sicer bi bilo treba s krepko nogo korakati čez živlega.

"Pojdi," reče Hendel svojemu sinu, "zajezdiva konje!"

Z okna je zaklical na dvorišče, kjer so se v temi premikale luči. Spremljevalci so prišli z gorečimi bakljami v sobo ter so sodnika in njegovega sina spremili doli. Mrklo, temno in plašljivo so zrl na njimi menihi. Prior je stopil pred sodnika ter ga je prosil, naj odpusti in pozabi na grenke besede.

Ko je štajerski gospod sodnik Hendel stopal po samostanskem hodniku, je v svitu bakelj gledal okoli ter je natančno opazoval stopnice, vrata in mogočne gotske svode.

"Ni ga več," je dejal, "kdo pride sedaj? Kako dolgo bo ta hiša dajala streho ubogim ogoljufanim ljudem njegovega stanu? — Práv čedno poslop-

je s krasno lego, samo nekoli-ko zanemarjena je. . . . Jezuiti so v Gradcu z izposojenim denarjem sezidali vseučilišče. Zakaj bi mi ne ustanovili v Štajru protestantovske univerze? To poslopje je kakor nalašč za to —"

"Seveda, zakaj ne?" je raztreseno odgovoril mladi Hendel, ki so ga močno prevzele težke besede umirajočega opata in pa grozna podoba mrličeva. "Žal mi je, da sem prišel sem!" je nakrat zaklical, stresel se je, kakor da bi se hotel znebiti težke more. "To je bilo strašno; kako grozne reči je govoril v svoji blodnji domisljiji . . . in vendar se mi je smilil. . . . Privoščil bi mu bil dobro posteljo in zdravnika, njegovi farji so pa ravnali z njim kakor s psom. Nikoli več bi ne hotel videti kaj takega!"

Oče se je smehljajal.

"Smili se ti? Res, — Ne bil bi se ti zahvalil niti za zdravniška, niti za posteljo. Iz proste volje si je izbral mučeniško življenje. Pa to naj bi že bilo, če bi ne zahteval mučeništva tudi od drugih. Z vso silo je hotel tudi Kerna dobiti nazaj, da bi ga na novo križal. Mene je pa preklel, ker sem človeško ravnal z nesrečnejšem. Človek biti, to je najvišje, to je vse. Tako nas je učil Bog v raj. Mož, ki leži mrtav notri, je tajil ta nauk. Imenoval me je krivoverca. Pri Bogu! Sam je bil večji krivoverec, kakor sem jaz."

Notri v samostanu so menihi peli psalme. Dva meniha sta izmivala mrtvo truplo, kakor veli redovno pravilo. Albert pa je držal stari, vlti umivalnik, v katerem je bilo videti rajsko

drevo in prve stariše. Neprestano je molil in je s spošтовanjem zrl na to truplo, ki se je v življenju toliko mrtvilo še nosilo sledove spokojenja.

Vojni poročevalec za UP Leo (Bill) Disher iz Wilmington, N. C. opirajoč se na berglje prejema "Purple Heart" odlikovanje od general majorja Lloyd R. Fredall, ki je poveljeval četam pri zavzetju Orana v Alžiriji. Disher je bil kot časnikarski poročevalec na fronti ranjen.

1908

1943

35 let naše postrežbe

Joseph Zele in Sinovi
POGREBNI ZAVOD

Dva udobna, popolnoma moderna, air-conditioned pogrebna zavoda

6502 St. Clair Ave.
ENdicott 0583

458 E. 152
IVanhoe 311

INVALIDNI VOZ NA RAZPOLAGO VSAK ČAS
Stirje lincenzirani embalmerni in pogrebniški direktorji.

JOSEPH ZELE
LOUIS A. ZELE

JOSEPH ZELE
SUTTON C. GIBSON

JUSTINE ZELE-GIROD—licenzirana kozmologička

V teku zadnjih 35 let je mnogo družin zaupalo odgovornost, ki se pojavi ob času smrti v družini, Žele in Sinovom, ker so vedele, da bodo prevzele odgovornost z razumnostjo in izkušnjo s pogrebi, z ljubeznivostjo in primerno lepoto.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamarske Vam in Vašim Otrokom

KLANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Posljuje že 49. leto

Članstvo 38,200

Premoženje \$5,000.00

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hoče dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, šteni in nadsolventni podporni organizaciji.

KLANJSKO SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI.

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

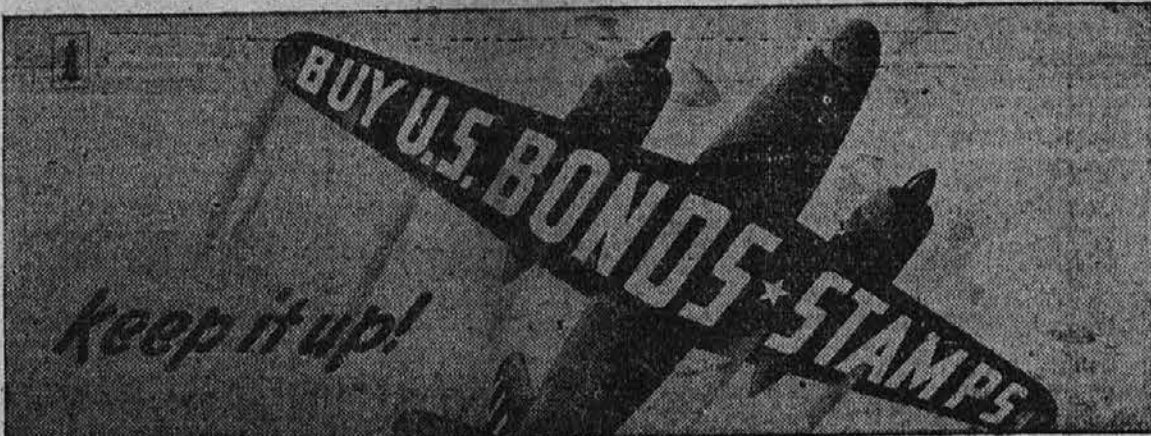
K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 18. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejša vrste certifikate o dobi od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če že niste ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet,

NOVICE, ki jih potrebujete

NOVICE, ki jih dobite še sveže

NOVICE, popolnoma nepristranske

NOVICE, kolikor mogoče originalne

NOVICE, ki so zanimive

NOVICE z vsega sveta

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo